

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 22. helmikuuta 2017
(OR. en)

6595/17

Toimielinten välinen asia:
2016/0339 (CNS)

FISC 54
ECOFIN 143

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähtettäjä:	Neuvoston pääsihteeristö
Päivämäärä:	22. helmikuuta 2017
Vastaanottaja:	Valtuuskunnat
Ed. asiak. nro:	6333/17 FISC 46 ECOFIN 95
Asia:	Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin (EU) 2016/1164 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse verokohtelun eroavuuksista kolmansien maiden kanssa – Yleisnäkemys

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin (EU) 2016/1164 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse verokohtelun eroavuuksista kolmansien maiden kanssa.

Neuvosto muodosti yleisnäkemysen tästä ehdotuksesta 3520. istunnossaan 21. helmikuuta 2017.

Ehdotus:

NEUVOSTON DIREKTIIVI

**direktiivin (EU) 2016/1164 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse verokohtelun eroavuuksista
kolmansien maiden kanssa**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 115 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

noudattaa erityistä lainsäätämisyksitystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On välttämätöntä palauttaa luottamus verojärjestelmien oikeudenmukaisuuteen ja antaa valtioille mahdollisuus käyttää tosiasiallisesti verotuksellista itsemääräämisoikeuttaan. Tästä syystä taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD) on antanut konkreettisia toimintasuosituksia veropohjan rapautumisen ja voitonsiirtojen (Base Erosion and Profit Shifting, jäljempänä 'BEPS') torjuntaa koskevan aloitteen, jäljempänä 'BEPS-aloite', yhteydessä.
- (2) Loppuraportit OECD:n 15 BEPS-toimenpiteestä julkistettiin 5 päivänä lokakuuta 2015. Neuvosto pani kyseisen tuloksen tyytyväisenä merkille 8 päivänä joulukuuta 2015 antamissaan päätelmissä. Neuvoston päätelmissä korostettiin, että unionin tasolla on löydettävä yhteisiä mutta joustavia OECD:n BEPS-suositusten kanssa sopuinnassa olevia ratkaisuja.
- (3) Vastatakseen oikeudenmukaisemman verotuksen tarpeeseen ja erityisesti ryhtyäkseen jatkotoimiin OECD:n BEPS-suositusten vuoksi komissio esitteli 28 päivänä tammikuuta 2016 verojen kiertämisen estämistä koskevan paketin. Veronkierron vastaisia sääntöjä koskeva neuvoston direktiivi (EU) 2016/1164¹ hyväksyttiin tuon paketin yhteydessä.
- (4) Direktiivissä (EU) 2016/1164 vahvistetaan puitteet, joiden avulla torjutaan verokohtelun eroavuuksiin liittyviä järjestelyjä.
- (5) On tarpeen vahvistaa säännöt, joiden avulla verokohtelun eroavuudet neutraloidaan mahdollisimman kattavasti. Ottaen huomioon sen, että direktiivissä (EU) 2016/1164 katetaan ainoastaan sellaiset verokohtelun eroavuuksiin liittyvät järjestelyt, jotka johtuvat jäsenvaltioiden yhteisöverojärjestelmien vuorovaikutuksesta, Ecofin-neuvosto pyysi 12 päivänä heinäkuuta 2016 antamassaan lausumassa komissiota esittämään viimeistään vuoden 2016 lokakuussa ehdotuksen säännöistä, joita sovellettaisiin kolmansiä maita koskeviin verokohtelun eroavuuksiin. Sääntöjen olisi oltava johdonmukaisia BEPS-toimenpidettä 2 koskevassa OECD:n raportissa suositeltujen sääntöjen kanssa ja vähintään yhtä tehokkaita kuin ne. Ehdotuksesta on määrä päästä yhteisymmärrykseen vuoden 2016 loppuun mennessä.

¹ EUVL L 193, 19.7.2016, s.1.

- (6) Ottaen huomioon, että muun muassa direktiivin (EU) 2016/1164 johdanto-osan 13 kappaleessa todetaan olevan tärkeää käsitellä edelleen muita verokohtelun eroavuuksia, kuten niitä, jotka koskevat kiinteitä toimipaikkoja, on keskeisen tärkeää, että myös hybrideinä pidettävien kiinteiden toimipaikkojen verokohtelun eroavuuksia käsitellään kyseisessä direktiivissä.
- (7) Jotta voitaisiin luoda kehys, joka on johdonmukainen verokohtelun eroavuuksiin liittyviä järjestelyjä koskevan OECD:n BEPS-raportin kanssa ja yhtä tehokas, ja jotta verovelvollisia estettäisiin hyödyntämästä jäljellä olevia porsaanreikiä, on olennaisen tärkeää, että direktiiviin (EU) 2016/1164 sisällytetään myös säännöt, jotka koskevat hybridisiirtoja ja tuotuja verokohtelun eroavuuksia, ja että siinä käsitellään kaikkia kaksinkertaiseen vähennykseen johtavia tilanteita.
- (8) Ottaen huomioon, että direktiivi (EU) 2016/1164 sisältää sääntöjä verokohtelun eroavuuksista jäsenvaltioiden välillä, siihen on aiheellista sisällyttää sääntöjä, jotka koskevat verokohtelun eroavuuksia kolmansien maiden kanssa ja joissa ainakin yksi osapuolista on yhteisöverovelvollinen tai käänteisten hybridien tapauksessa yksikkö jossakin jäsenvaltiossa, samoin kuin tuotuja verokohtelun eroavuuksia. Näin ollen 9 ja 9 b artiklan mukaisia sääntöjä olisi sovellettava kaikkiin yhteisöverovelvollisiin jäsenvaltiossa, mukaan lukien sellaisten yksiköiden kiinteät toimipaikat (tai kiinteänä toimipaikkana kohdeltavat järjestelyt), joiden kotipaikka on kolmansissa maissa. Tämän direktiivin 9 a artiklaa tulisi soveltaa kaikkiin yksiköihin, joita jossakin jäsenvaltiossa kohdellaan verotuksellisesti läpinäkyvinä.
- (9) Verokohtelun eroavuuksia koskevissa säännöissä olisi puututtava eroavuustilanteisiin, jotka johtuvat kaksinkertaisesta vähennyksestä tai ristiriidoista rahoitusvälineiden, maksujen tai yksikköjen luonnehdinnassa tai maksujen allokoinnissa. Koska verokohtelun eroavuudet voisivat johtaa kaksinkertaiseen vähennykseen tai vähennykseen ilman veropohjaan sisällyttämistä, on tarpeen vahvistaa säännöt, joiden mukaisesti asianomainen jäsenvaltio tapauksen mukaan joko evää maksun, menojen tai tappioiden vähentämisen tai vaatii, että verovelvollisen on sisällytettävä maksu verotettavaan tuloonsa. Näitä sääntöjä sovelletaan kuitenkin vain vähennyskelpoisiin maksuihin, eikä niillä saisi olla vaikutusta verojärjestelmän yleisiin piirteisiin, oli kyseessä sitten perinteinen järjestelmä tai hyvitysjärjestelmä.

- (10) Kiinteisiin toimipaikkoihin liittyvästä verokohtelun eroavuudesta on kyse silloin, kun eroavuudet kiinteän toimipaikan ja kotipaikan lainkäyttöalueiden säännöissä, jotka koskevat tuottojen ja kuluja allokoimista saman yksikön eri osien välillä, johtavat verokohtelun eroavuuksiin ja kun mukana ovat tapaukset, joissa verokohtelun eroavuus johtuu siitä, että kiinteää toimipaikkaa ei oteta huomioon sivuliikkeen lainkäyttöalueen lakien mukaisesti. Nämä verokohtelun eroavuudet voivat johtaa kaksinkertaiseen vähennykseen tai vähennykseen ilman veropohjaan sisällyttämistä, ja tästä syystä ne olisi poistettava. Tapauksissa, joissa on kyse hybridistä kiinteästä toimipaikasta, jäsenvaltion, jossa verovelvollisen kotipaikka on, olisi sisällytettävä veropohjaan tulot, jotka muuten luettaisiin kiinteän toimipaikan tuloiksi.
- (11) Tämän direktiivin mukaisesti tehtävät mukautukset eivät saisi periaatteessa vaikuttaa kaksinkertaista verotusta koskevien sopimusten alaisten lainkäyttöalueiden verotusoikeuksien jakautumiseen.
- (12) Oikeasuhteisuuden varmistamiseksi on tarpeen puuttua ainoastaan tapauksiin, joissa vallitsee merkittävä riski siitä, että veroja kierretään hyödyntämällä verokohtelun eroavuuksia. Sen vuoksi on aiheellista kattaa verokohtelun eroavuudet, jotka syntyvät saman yksikön päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välillä tai kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välillä, verokohtelun eroavuuksiin liittyvät järjestelyt verovelvollisen ja siihen etuyhteydessä olevan yrityksen välillä tai etuyhteydessä olevien yritysten välillä sekä sellaisista strukturoiduista järjestelyistä johtuvat verokohtelun eroavuudet, joissa verovelvollinen on osallisena.
- (13) Eroavuuksiin, jotka erityisesti liittyvät yksiköiden hybridisyyteen, olisi puututtava ainoastaan, jos yhdellä etuyhteydessä olevista yrityksistä on – vähintään – tosiasiallinen määräysvalta muihin etuyhteydessä oleviin yrityksiin nähden. Tämän vuoksi näissä tapauksissa olisi edellytettävä, että etuyhteydessä oleva yritys on verovelvollisen tai toisen etuyhteydessä olevan yrityksen määräysvallassa sellaisen osallistumisen kautta, johon liittyy vähintään 50 prosentin äänioikeus, pääomaomistus tai oikeus voittoon. Omistusoikeus tai yhdessä toimivien henkilöiden oikeudet olisi tätä arviointia varten yhdistettävä.

- (14) Jotta etuyhteydessä olevan yrityksen määritelmästä saataisiin riittävän laaja sovellettaessa verokohtelun eroavuuksia koskevia sääntöjä, määritelmään olisi sisällytettävä myös yksikkö, joka kuuluu samaan liikekirjanpidolliseen konserniin, yritys, jonka hallinnossa verovelvollisella on huomattava vaikutusvalta, sekä käänteisesti yritys, jolla on huomattava vaikutusvalta verovelvollisen hallinnossa.
- (15) On tarpeen käsitellä neljän tyyppisiä verokohtelun eroavuustilanteita: ensinnäkin rahoitusvälineen perusteella suoritettavista maksuista johtuvat verokohtelun eroavuudet; toiseksi verokohtelun eroavuudet, jotka johtuvat eroista hybridiyksikölle tai kiinteälle toimipaikalle suoritettujen maksujen allokoinnissa (mukaan lukien hybridille kiinteälle toimipaikalle suoritettut maksut); kolmanneksi verokohtelun eroavuudet, jotka johtuvat hybridiyksikön omistajalleen suorittamista maksuista tai päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välisistä taikka kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välisistä oletetuista maksuista; viimeisenä ovat kaksinkertaiseen vähennykseen johtavat tilanteet, jotka johtuvat hybridiyksikön tai kiinteän toimipaikan suorittamista maksuista.
- (16) Rahoitusvälineen perusteella suoritettavien maksujen osalta voisi syntyä verokohtelun eroavuus, kun vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä johtuu välineen tai sen perusteella suoritettavien maksujen luonnehdinnan eroista. Jos maksun luonne oikeuttaa kaksinkertaiseen verohelpotukseen maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen lakien nojalla (kuten verovapautus, alennettu verokanta tai mikä tahansa veron hyvitys tai veron palautus), maksun olisi katsottava johtavan verokohtelun eroavuuteen liian vähän verotetun summan osalta. Rahoitusvälineen perusteella suoritettavan maksun ei kuitenkaan pitäisi katsoa johtavan verokohtelun eroavuuteen, kun maksun vastaanottajan lainkäyttöalueella myönnettävä verohelpotus johtuu yksistään maksun vastaanottajan verotuksellisesta asemasta tai siitä, että välineen hallussapitoon sovelletaan erityisjärjestelyn ehtoja.

- (16 a) Jotta hybridirahoitusvälinettä koskevan säännön ja pankeille asetettujen tappionsietokykyä koskevien vaatimusten vuorovaikutuksen ei-toivotut tulokset voitaisiin välttää, jäsenvaltioiden olisi tämän vaikuttamatta valtioneuvoston päätöksiin voitava jättää tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle ryhmän sisäiset välineet, jotka on laskettu liikkeeseen ainoastaan sitä varten, että liikkeeseenlaskijan tappionsietokykyä koskevat vaatimukset täyttyisivät, eikä veronkiertotarkoituksessa.
- (17) Hybridiyksikölle tai kiinteälle toimipaikalle suoritettujen maksujen osalta verokohtelun eroavuus voisi syntyä, kun vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä johtuu eroista niissä säännöissä, jotka koskevat maksun allokoimista hybridiyksikön ja sen omistajan välillä (kun maksu suoritetaan hybridiyksikölle) tai päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välillä taikka kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välillä (kun on kyse kiinteälle toimipaikalle suoritetusta oletetusta maksusta). Verokohtelun eroavuuden määritelmää olisi sovellettava ainoastaan silloin, kun eroavuus johtuu kahden lainkäyttöalueen lakien mukaisten, maksujen allokoimista koskevien sääntöjen eroista, ja maksun ei pitäisi johtaa verokohtelun eroavuuteen, joka olisi joka tapauksessa syntynyt siitä syystä, että maksun vastaanottaja on kaikkien maksun vastaanottajien lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti vapautettu verosta.
- (18) Verokohtelun eroavuuden määritelmän olisi katettava myös sellaiset vähennykset ilman veropohjaan sisällyttämistä, jotka johtuvat hybridille kiinteälle toimipaikalle suoritetuista maksuista. Hybridi kiinteä toimipaikka on järjestely, jonka katsotaan muodostavan kiinteän toimipaikan päätoimipaikan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti, mutta jonka ei katsota muodostavan kiinteää toimipaikkaa toisen lainkäyttöalueen lakien mukaisesti. Verokohtelun eroavuutta koskevaa sääntöä ei tulisi kuitenkaan soveltaa tilanteessa, jossa eroavuus syntyisi joka tapauksessa siitä syystä, että maksun vastaanottaja on kaikkien maksun vastaanottajien lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti vapautettu verosta.

- (19) Hybridiyksikön omistajalleen suorittamien maksujen tai päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välisten taikka kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välisten oletettujen maksujen osalta verokohtelun eroavuus voisi syntyä, jos vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä johtuu siitä, että kyseistä maksua tai oletettua maksua ei oteta huomioon maksun vastaanottajan lainkäyttöalueella. Tässä tapauksessa, kun eroavuus johtuu siitä, että maksua tai oletettua maksua ei ole allokoitu, maksun vastaanottajan lainkäyttöalue on se lainkäyttöalue, jossa maksu (tai oletettu maksu) katsotaan vastaanotetuksi maksajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti. Samoin kuin muiden hybridiyksiköiden ja sivuliikkeiden verokohtelun eroavuuksien osalta, jotka aiheuttavat vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä, verokohtelun eroavuutta ei tulisi syntyä, jos maksun vastaanottaja on oman lainkäyttöalueensa lakien mukaisesti vapautettu verosta. Tämän verokohtelun eroavuuden tyyppin osalta eroavuus syntyy kuitenkin ainoastaan siltä osin kuin maksajan lainkäyttöalueella sallitaan vähennyksen tekeminen maksun tai oletetun maksun osalta määrästä, joka ei ole kahteen kertaan veropohjaan sisällytettyä tuloa. Jos maksajan lainkäyttöalueella sallitaan vähennyksen siirto myöhemmälle verokaudelle, vaatimusta direktiivin mukaisesta mukautuksesta voitaisiin lykätä siihen saakka, kunnes vähennys todellisuudessa tehdään tulosta, joka ei ole kahteen kertaan veropohjaan sisällytettyä tuloa maksajan lainkäyttöalueella.
- (20) Verokohtelun eroavuuden määritelmän tulisi myös sisältää kaksinkertaiseen vähennykseen johtavat tilanteet riippumatta siitä, syntyvätkö ne maksuista, kuluista, joita ei paikallisessa lainsäädännössä pidetä maksuina vai ovatko ne tulosta kuoleuksesta tai poistoista aiheutuneista tappioista. Samoin kuin oletettujen maksujen ja sellaisten hybridiyksikön suorittamien maksujen osalta, joita maksun vastaanottaja ei ota huomioon, verokohtelun eroavuuden tulisi kuitenkin syntyä ainoastaan siltä osin kuin maksajan lainkäyttöalueella sallitaan vähennyksen tekeminen määrästä, joka ei ole kahteen kertaan veropohjaan sisällytettyä tuloa. Tämä tarkoittaa sitä, että jos maksajan lainkäyttöalueella sallitaan vähennyksen siirto myöhemmälle verokaudelle, vaatimusta direktiivin mukaisesta mukautuksesta voitaisiin lykätä siihen saakka, kunnes vähennys todellisuudessa tehdään tulosta, joka ei ole veropohjaan kahteen kertaan sisällytettyä tuloa maksajan lainkäyttöalueella.

- (21) Verotusta koskevien eroavuuksien, jotka johtuvat ainoastaan maksulle annetun arvon eroista, mukaan lukien siirtohinnoittelun soveltaminen, ei tulisi kuulua verokohtelun eroavuuksien soveltamisalaan. Lisäksi koska eri lainkäyttöalueilla on erilaisia verokausia ja erilaisia sääntöjä siitä, milloin tulo katsotaan saaduksi tai meno toteutuneeksi, tällaisten jaksotuserojen tuottamia verovaikutuksia ei olisi yleensä pidettävä verokohtelun eroavuutena. Rahoitusvälineen perusteella suoritettavan vähennyskelpoisen maksun, jota ei voi kohtuudella odottaa sisällytettävän tuloihin kohtuullisen ajan kuluessa, tulisi kuitenkin katsoa aiheuttavan verokohtelun eroavuuden, jos vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä voidaan katsoa johtuvan rahoitusvälineen tai sen perusteella suoritettavien maksujen luonnehdinnan eroavuuksista. Olisi lähdettävä siitä, että verokohtelun eroavuus voisi syntyä, jos rahoitusvälineen perusteella suoritettavaa maksua ei sisällytetä tuloihin kohtuullisen ajan kuluessa. Tällaisen maksun tulisi katsoa sisältyväksi tuloihin kohtuullisen ajan kuluessa, jos maksun vastaanottaja sisällyttää sen veropohjaan 12 kuukauden kuluessa maksajan verokauden päättymisestä tai markkinaehtoperiaatteen mukaisesti määritellyn kohtuullisen ajan kuluessa. Jäsenvaltiot voisivat edellyttää, että maksu sisällytetään kiinteän ajanjakson kuluessa sen välttämiseksi, että aiheutuu verokohtelun eroavuus, ja verovalvonnan turvaamiseksi.
- (22) Hybridisiirrot voisivat johtaa verokohtelun eroavuuteen, jos rahoitusvälineen siirtojärjestelystä johtuen verotuksessa katsotaan, että useampi kuin yksi järjestelyyn osallistuva saa kyseiseen välineeseen liittyvän, perusteena olevan tuoton. Tällaisissa tapauksissa hybridisiirron yhteydessä suoritettu maksu voisi johtaa maksajan verovähennykseen, kun taas maksun vastaanottaja katsoisi sen olevan välineen tuottoa. Tämä verokohtelun eroavuus voisi johtaa siihen, että tehdään vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä, tai siihen, että syntyy ylimääräinen verohyvitys välineen tuotosta pidätetylle lähdeverolle. Nämä eroavuudet olisi sen vuoksi poistettava. Jos vähennys tehdään ilman veropohjaan sisällyttämistä, olisi sovellettava samoja sääntöjä, joita käytetään, kun neutraloidaan hybridirahoitusvälineen perusteella suoritettavista maksuista johtuvat verokohtelun eroavuudet. Kyseisen jäsenvaltion olisi estettävä sellaisten hybridisiirtojen osalta, jotka on strukturoitu tuottamaan ylimääräisiä verohyvityksiä, maksajaa käyttämästä ylimääräistä hyvitystä veroedun saamiseen, muun muassa soveltamalla direktiivin 6 artiklan kanssa yhdenmukaista yleistä veronkierron vastaista sääntöä.

- (23) Tarvitaan sääntö, joka sallii jäsenvaltioiden puuttumisen verokohtelun eroavuuksiin johtaviin eroihin, joita tämän direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpano voi aiheuttaa huolimatta siitä, että jäsenvaltiot noudattavat direktiiviä. Jos tällainen tilanne syntyy ja tässä direktiivissä olevaa ensisijaista sääntöä ei voida soveltaa, tulisi soveltaa toissijaista sääntöä. Sekä ensisijaisten että toissijaisten sääntöjen soveltaminen kuitenkin soveltuu vain direktiivissä määriteltyihin verokohtelun eroavuuksiin, eikä niiden pitäisi vaikuttaa jäsenvaltion verojärjestelmän yleisiin piirteisiin.
- (24) Tuotujen verokohtelun eroavuuksien myötä sellaisten verokohtelun eroavuuksien vaikutukset, jotka esiintyvät osapuolten kesken kolmansissa maissa, siirtyvät muun kuin hybridin välineen käytön avulla jäsenvaltion lainkäyttöalueelle. Näin heikennetään verokohtelun eroavuuksien neutraloimiseen tarkoitettujen sääntöjen vaikuttavuutta. Maksua, joka on vähennyskelpoinen jäsenvaltiossa, voidaan käyttää verokohtelun eroavuuteen liittyvien menojen rahoittamiseen. Tällaisten tuotujen verokohtelun eroavuuksien torjumiseksi on tarpeen vahvistaa sääntöjä, joissa evätään maksun vähentäminen, jos maksusta koitua vastaava tulo vähennetään suoraan tai välillisesti tekemällä vähennys sellaisessa verokohtelun eroavuuksiin liittyvässä järjestelyssä, joka toteutuu kolmansien maiden välillä ja jossa on seurauksena kaksinkertainen vähennys tai vähennys ilman veropohjaan sisällyttämistä.
- (25) Kahteen kotipaikkaan liittyvät eroavuudet voisivat johtaa kaksinkertaiseen vähennykseen, jos kahteen kotipaikkaan sijoittautuneen verovelvollisen suorittama maksu vähennetään molempien niiden lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti, joissa verovelvollisella on kotipaikka. Koska kahteen kotipaikkaan liittyvät eroavuudet voisivat johtaa kaksinkertaiseen vähennykseen, niiden tulisi kuulua tämän direktiivin soveltamisalaan. Jäsenvaltion tulisi evätä kahteen kotipaikkaan sijoittautuneen yrityksen osalta maksun kaksinkertainen vähentäminen siltä osin kuin tämä maksu vähennetään määrästä, jota ei pidetä tulona toisen lainkäyttöalueen lakien mukaisesti.

- (26) Tämän direktiivin tarkoituksena on parantaa koko sisämarkkinoiden kestävyyttä verokohtelun eroavuuksiin liittyvien järjestelyjen torjumisessa. Tätä ei voida riittävästi saavuttaa jäsenvaltioiden yksittäisin toimin, sillä kansalliset yhteisöverojärjestelmät poikkeavat toisistaan ja jäsenvaltioiden itsenäinen toiminta johtaisi siihen, että sisämarkkinoiden pirstoutuneisuus välittömän verotuksen alalla vain jatkuisi. Se mahdollistaisi näin ollen tehottomuuden ja vääristymien jatkumisen erilaisten kansallisten toimenpiteiden välisessä vuorovaikutuksessa. Seurauksena olisi näin ollen puutteellinen koordinaatio. Koska verokohtelun eroavuuksiin liittyvillä järjestelyillä on rajat ylittävä luonne ja koska on tarpeen hyväksyä ratkaisuja, jotka toimivat koko sisämarkkinoilla, mainittu tavoite voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Tämän vuoksi unioni voisi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisia toimenpiteitä. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Tässä direktiivissä asetetaan sisämarkkinoille tarvittava suojataso, ja tällä tavoin sillä pyritään ainoastaan vahvistamaan unionissa se koordinoinnin välttämätön taso, jota direktiivin tavoitteiden saavuttaminen edellyttää.
- (27) Tätä direktiiviä soveltaessaan jäsenvaltioiden olisi käytettävä esimerkkien tai tulkintojen lähteenä BEPS-hankkeen toimenpidettä 2 (Hybridijärjestelyihin liittyvien verokohtelun eroavuuksien vaikutusten poistaminen) koskevan OECD:n vuoden 2015 loppuraportin sovellettavia selityksiä ja esimerkkejä siltä osin kuin ne ovat johdonmukaisia tämän direktiivin ja unionin lainsäädännön kanssa.
- (28) Tämän direktiivin 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa olevia verokohtelun eroavuuksia koskevia sääntöjä sovelletaan vain jos tilanne, johon liittyy verovelvollinen, aiheuttaa eroavuuden. Eroavuutta ei tulisi syntyä, jos järjestelyyn sovelletaan 9 artiklan 5 kohdan tai 9 a artiklan mukaisia mukautuksia, ja vastaavasti järjestelyihin, joihin sovelletaan direktiivin kyseisten kohtien mukaisia mukautuksia, ei tulisi soveltaa muita verokohtelun eroavuuksia koskevien sääntöjen mukaisia mukautuksia.
- (29) Jos jonkin toisen direktiivin, kuten neuvoston direktiivin 2011/96/EU, säännökset johtavat verokohtelun eroavuuksien vaikutusten poistamiseen, tässä direktiivissä säädettyjen verokohtelun eroavuuksia koskevien sääntöjen soveltamisen ei pitäisi tulla kysymykseen.

- (30) Komission olisi arvioitava tämän direktiivin täytäntöönpanoa viiden vuoden kuluttua sen voimaantulosta ja laadittava tästä kertomus neuvostolle. Jäsenvaltioiden olisi annettava komissiolle tiedoksi kaikki kyseisen arvioinnin tekemiseksi tarvittavat tiedot.
- (31) Sen vuoksi direktiiviä (EU) 2016/1164 olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi (EU) 2016/1164 seuraavasti:

- 1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

Lisätään ensimmäisen kohdan jälkeen uusi kohta seuraavasti:

"2. Tämän direktiivin 9 a artiklaa sovelletaan myös kaikkiin yksiköihin, joita jossakin jäsenvaltiossa kohdellaan verotuksellisesti läpinäkyvinä";

- 2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 4 alakohdan viimeinen alakohta seuraavasti:

"9 artiklaa ja 9 a artiklaa sovellettaessa:

- i) Jos verokohtelun eroavuus perustuu 2 artiklan 9 kohdan b, c, d, e tai g alakohtaan, tai jos sovelletaan 9 artiklan 3 kohdassa tai 9 a artiklassa tarkoitettua mukautusta, etuyhteydessä olevan yrityksen määritelmää muutetaan siten, että 25 prosentin vaatimus korvataan 50 prosentin vaatimuksella;

- ii) Henkilöllä, joka toimii yhdessä toisen henkilön kanssa jonkin yksikön äänestysoikeuksien tai pääomaomistuksen suhteen, katsotaan olevan osuus kaikista toisen henkilön äänestysoikeuksista tai koko pääomaomistuksesta kyseisessä yksikössä;
- iii) Etuyhteydessä olevalla yrityksellä tarkoitetaan myös yksikköä, joka kuuluu samaan liikekirjanpidolliseen konserniin kuin verovelvollinen, yritystä, jonka hallinnossa verovelvollisella on huomattava vaikutusvalta, tai yritystä, jolla on huomattava vaikutusvalta verovelvollisen hallinnossa."

b) korvataan 9 alakohta seuraavasti:

"9) 'verokohtelun eroavuudella' tilannetta, johon liittyy verovelvollinen tai 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tilanteessa yksikkö ja jossa

- a) rahoitusvälineen perusteella suoritettava maksu aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä, ja
 - i) tällaista maksua ei sisällytetä veropohjaan kohtuullisen ajan kuluessa; ja
 - ii) verokohtelun eroavuuden voidaan katsoa johtuvan välineen tai sen perusteella suoritettavan maksun luonnehdinnan eroista.

Ensimmäisen alakohdan osalta rahoitusvälineen perusteella suoritettava maksu katsotaan sisällytetyksi tuloihin kohtuullisen ajan kuluessa, jos

- maksun vastaanottajan lainkäyttöalue sisällyttää maksun verokaudelle, joka alkaa 12 kuukauden kuluessa maksajan verokauden päättymisestä; tai
- voidaan kohtuudella odottaa, että maksun vastaanottajan lainkäyttöalue sisällyttää maksun tulevalle kaudelle ja että maksuehdot vastaavat riippumattomien yritysten välillä todennäköisesti sovittavia ehtoja;

- b) hybridiyksikölle suoritettava maksu aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä ja eroavuus johtuu eroista hybridiyksikölle suoritettujen maksujen allokoinnissa sen lainkäyttöalueen lakien mukaisesti, johon hybridiyksikkö on sijoittautunut tai jossa se on rekisteröity, ja sellaisten henkilöiden, joilla on osuus kyseisessä hybridiyksikössä, lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti;
- c) sellaiselle yksikölle suoritettava maksu, jolla on yksi tai useampia kiinteitä toimipaikkoja, aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä, ja eroavuus johtuu eroista maksujen allokoinnissa saman yksikön päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välillä tai kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välillä niiden lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti, joilla yksikkö toimii;
- d) maksu aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä hybridille kiinteälle toimipaikalle suoritettun maksun johdosta;
- e) hybridiyksikön suorittama maksu aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä, ja eroavuus johtuu siitä, että maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti maksua ei oteta huomioon;
- f) päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välinen tai kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välinen oletettu maksu aiheuttaa vähennyksen ilman veropohjaan sisällyttämistä ja eroavuus johtuu siitä, että maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti maksua ei oteta huomioon; ja
- g) aiheutuu kaksinkertaista vähennystä.

Tätä 9 alakohtaa sovellettaessa

- i) maksu, joka edustaa siirretyn rahoitusvälineen tuottoa, ei johda a alakohdassa tarkoitettuun verokohtelun eroavuuteen, kun rahoitusalan välittäjä suorittaa maksun markkinapohjaisena hybridisiirtona edellyttäen, että maksajan lainkäyttöalue vaatii rahoitusalan välittäjää sisällyttämään kaikki siirretystä rahoitusvälineestä saadut määrät tuloihin;

- ii) verokohtelun eroavuuden katsotaan syntyvän e, f tai g alakohdassa ainoastaan siltä osin kuin maksajan lainkäyttöalueella sallitaan vähennyksen tekeminen määrästä, joka ei ole kahteen kertaan veropohjaan sisällytettyä tuloa;
- iii) eroavuutta ei pidetä verokohtelun eroavuutena, ellei se synny etuyhteydessä olevien yritysten välillä, verovelvollisen ja siihen etuyhteydessä olevan yrityksen välillä, saman yksikön päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välillä tai kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välillä taikka strukturoidun järjestelyn puitteissa.

Tätä alakohtaa ja 9, 9 a ja 9 b artiklaa sovellettaessa:

'Eroavuudella' tarkoitetaan kaksinkertaista vähennystä tai vähennystä ilman veropohjaan sisällyttämistä.

'Kaksinkertaisella vähennyksellä' tarkoitetaan sitä, että samat maksut, menot tai tappiot vähennetään sekä sillä lainkäyttöalueella, jossa maksun lähde on tai jossa menot kertyvät tai tappiot kärsitään (maksajan lainkäyttöalue), että toisella lainkäyttöalueella (sijoittajan lainkäyttöalue). Kun kyse on hybridiyksikön tai kiinteän toimipaikan suorittamasta maksusta, maksajan lainkäyttöalueena pidetään sitä lainkäyttöaluetta, jolle hybridiyksikkö tai kiinteä toimipaikka on sijoittautunut tai jolla ne sijaitsevat.

'Vähennyksellä ilman veropohjaan sisällyttämistä' tarkoitetaan maksun (tai päätoimipaikan ja kiinteän toimipaikan välillä tai kahden tai useamman kiinteän toimipaikan välillä oletetun maksun) vähentämistä lainkäyttöalueella, jossa kyseinen maksu (tai oletettu maksu) katsotaan suoritetuksi (maksajan lainkäyttöalue) sisällyttämättä kyseistä maksua (tai oletettua maksua) vastaavasti maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen veropohjaan. Maksun vastaanottajan lainkäyttöalueena pidetään lainkäyttöaluetta, missä maksu (tai oletettu maksu) vastaanotetaan tai katsotaan vastaanotetuksi minkä tahansa muun lainkäyttöalueen lakien mukaisesti.

'Vähennyksellä' tarkoitetaan summaa, joka katsotaan vähennyskelpoiseksi verotettavasta tulosta maksajan tai sijoittajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti. Ilmausta 'vähennyskelpoinen' on tulkittava vastaavasti.

'Veropohjaan sisällyttämällä' tarkoitetaan sitä, että summa otetaan huomioon verotettavassa tulossa maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti. Rahoitusvälineen perusteella suoritettavaa maksua ei tule pitää sisällytettynä siltä osin kuin maksu oikeuttaa verohelpotukseen yksistään sen perusteella, miten maksu luonnehditaan maksun vastaanottajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti.

Ilmausta 'sisällytetty' on tulkittava vastaavasti.

'Verohelpotuksella' tarkoitetaan verovapautusta, alennettua verokantaa tai mitä tahansa veron hyvitystä tai veron palautusta (lukuun ottamatta hyvitystä pidätetyistä lähdeveroista).

'Kahteen kertaan veropohjaan sisällytetyllä tulolla' tarkoitetaan mitä tahansa tuloa, joka sisällytetään veropohjaan niiden molempien lainkäyttöalueiden lakien mukaisesti, joissa verokohtelun eroavuus on syntynyt.

'Henkilöllä' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai yksikköä.

'Hybridiyksiköllä' tarkoitetaan mitä tahansa yksikköä tai järjestelyä, joka katsotaan verotettavaksi yksiköksi yhden lainkäyttöalueen lakien mukaisesti ja jonka tulot tai menot katsotaan yhden tai useamman muun henkilön tuloiksi tai menoiksi toisen lainkäyttöalueen lakien mukaisesti.

'Rahoitusvälineellä' tarkoitetaan mitä tahansa välinettä siltä osin kuin sen perusteella suoritettua rahoitustuottoa tai oman pääoman tuottoa verotetaan velan, oman pääoman tai johdannaisten verotusta koskevien säännösten mukaisesti joko maksun vastaanottajan tai maksajan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti, ja hybridisiirtoa.

'Rahoitusalan välittäjällä' tarkoitetaan henkilöä tai yksikköä, jonka liiketoimintana on rahoitusvälineiden säännöllinen osto ja myynti omaan lukuunsa voitontavoittelutarkoituksessa.

'Hybridisiirrolla' tarkoitetaan mitä tahansa järjestelyä rahoitusvälineen siirtämiseksi, jos siirretyn rahoitusvälineen tuottoa kohdellaan verotuksellisesti useamman kuin yhden järjestelyn osapuolen samanaikaisesti saamana tulona, ja 'markkinapohjaisella hybridisiirrolla' hybridisiirtoa, jonka rahoitusalan välittäjä suorittaa normaalina liiketoimena eikä osana strukturoitua järjestelyä.

'Hybridillä kiinteällä toimipaikalla' tarkoitetaan järjestelyä, jonka katsotaan muodostavan kiinteän toimipaikan päätoimipaikan lainkäyttöalueen lakien mukaisesti ja jonka ei katsota muodostavan kiinteää toimipaikkaa toisen lainkäyttöalueen lakien mukaisesti."

c) lisätään 10 ja 11 alakohta seuraavasti:

"10) 'liikekirjanpidollisella konsernilla' tarkoitetaan kaikista niistä yksiköistä koostuvaa ryhmää, jotka on täysimääräisesti sisällytetty kansainvälisten tilinpäätösstandardien tai jäsenvaltion kansallisen tilinpäätösjärjestelmän mukaisesti laadittuun konsernitilinpäätökseen;

11) 'strukturoidulla järjestelyllä' tarkoitetaan järjestelyä, johon liittyy järjestelyn ehtoihin hinnoiteltu verokohtelun eroavuus, tai järjestelyä, joka on suunniteltu tuottamaan verokohtelun eroavuudesta johtuva lopputulos, paitsi jos verovelvollisen tai etuyhteydessä olevan yrityksen ei voitu kohtuudella odottaa olevan tietoinen verokohtelun eroavuudesta eikä se hyötynyt verokohtelun eroavuudesta johtuvan veroetuuden arvosta.";

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 5 kohdan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

"ii) kaikki varat ja velat arvostetaan käyttäen samaa menetelmää kuin kansainvälisten tilinpäätösstandardien tai jäsenvaltion kansallisen tilinpäätösjärjestelmän mukaisesti laaditussa konsernitilinpäätöksessä";

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

"8. Sovellettaessa 1–7 kohtaa verovelvolliselle voidaan antaa oikeus hyödyntää konsernitilinpäätöksiä, jotka on laadittu muiden tilinpäätösstandardien kuin kansainvälisten tilinpäätösstandardien tai jäsenvaltion kansallisen tilinpäätösjärjestelmän mukaisesti.";

4) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

"9 artikla

Verokohtelun eroavuudet

1. Jos verokohtelun eroavuudet johtavat kaksinkertaiseen vähennykseen,
 - a) vähennys on evättävä jäsenvaltiossa, joka on sijoittajan lainkäyttöalue, ja
 - b) jos vähennystä ei evätä sijoittajan lainkäyttöalueella, se on evättävä jäsenvaltiossa, joka on maksajan lainkäyttöalue.

Tällainen vähennys voidaan kuitenkin tehdä kahteen kertaan veropohjaan sisällytetystä tulosta riippumatta siitä, syntyykö se kuluvana vai tulevana verokautena.

2. Jos verokohtelun eroavuus johtaa vähennykseen ilman veropohjaan sisällyttämistä,
 - a) vähennys on evättävä jäsenvaltiossa, joka on maksajan lainkäyttöalue, ja
 - b) jos vähennystä ei evätä maksajan lainkäyttöalueella, maksun määrä, joka muutoin synnyttäisi eroavuuden, sisällytetään tuloihin jäsenvaltiossa, joka on maksun vastaanottajan lainkäyttöalue.

3. Jäsenvaltion on evättävä vähennys verovelvollisen suorittamasta maksusta siltä osin kuin kyseisellä maksulla rahoitetaan suoraan tai epäsuorasti vähennyskelpoisia menoja, jotka synnyttävät verokohtelun eroavuuden etuyhteydessä olevien yritysten välisen tai osana strukturoitua järjestelyä toteutetun liiketoimen tai liiketoimien sarjan kautta, ellei joku liiketoimiin tai liiketoimien sarjaan liittyvistä lainkäyttöalueista ole tehnyt vastaavaa tällaiseen verokohtelun eroavuuteen liittyvää mukautusta.
4. Jäsenvaltio voi jättää
 - a) tämän direktiivin 9 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle 2 artiklan 9 kohdan b, c, d, tai f alakohdassa määritellyt verokohtelun eroavuudet;
 - b) tämän direktiivin 9 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle etuyhteydessä olevalle yritykselle suoritetusta rahoitusvälineen koron maksusta johtuvat verokohtelun eroavuudet silloin, kun
 - i) rahoitusvälineessä on muuntamisen ja velkakirjojen arvon alaskirjauksen ominaisuuksia;
 - ii) rahoitusväline on laskettu liikkeeseen ainoastaan pankkialaan sovellettavien tappionsietokykyä koskevien vaatimusten täyttämiseksi ja rahoitusväline tunnustetaan sellaiseksi verovelvollisen tappionsietokykyä koskevissa vaatimuksissa;
 - iii) rahoitusväline on laskettu liikkeeseen
 - sellaisten rahoitusvälineiden yhteydessä, joissa on muuntamisen tai velkakirjojen arvon alaskirjauksen ominaisuuksia emoyrityksen tasolla;
 - sovellettavien tappionsietokykyvaatimusten täyttämiseen tarvittavalla tasolla; ja
 - muutoin kuin osana strukturoitua järjestelyä; ja

- iv) järjestelyn mukainen konsernin yleinen nettovähennys ei ylitä määrää, joka se olisi ollut, jos verovelvollinen olisi laskenut rahoitusvälineen suoraan markkinoille.

Tämän kohdan b alakohtaa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2022 saakka.

5. Jos verokohtelun eroavuus perustuu siihen, ettei hybridin kiinteän toimipaikan tulo ole veronalaista jäsenvaltiossa, jossa verovelvollisen verotuksellinen kotipaikka on, tämän jäsenvaltion on edellytettävä, että verovelvollinen sisällyttää veropohjaan tulot, jotka muuten luettaisiin hybridin kiinteän toimipaikan tuloiksi. Tätä säännöstä sovelletaan, ellei jäsenvaltiota vaadita vapauttamaan tuloa verosta jäsenvaltion kolmannen maan kanssa tekemän kaksinkertaista verotusta koskevan sopimuksen nojalla.
6. Jos hybridisiirron on suunniteltu johtavan siihen, että siirrettyyn rahoitusvälineeseen perustuvasta maksusta peritty lähdevero hyvitetään useammalle kuin yhdelle asianomaiselle osapuolelle, verovelvollisen jäsenvaltion on rajoitettava tällaisen hyvityksen tuomaa etua suhteessa tällaiseen maksuun liittyvään veronalaiseen nettotuloon."

- 5) Lisätään II lukuun 9 a ja 9 b artikla seuraavasti:

"9 a artikla

Käänteiset verokohtelun eroavuudet

1. Jos yksi tai useampi etuyhteydessä oleva yksikkö, jolla on kotipaikka muualla ja jolla on suoraan tai välillisesti yhteensä vähintään 50 prosentin osuus äänioikeuksista, pääomaosuuksista tai oikeuksista osuuteen voitosta jossakin jäsenvaltiossa muodostetussa tai siihen sijoittautuneessa hybridiyksikössä, sijaitsee lainkäyttöalueella tai lainkäyttöalueilla, jotka pitävät hybridiyksikköä verovelvollisena, sillä katsotaan olevan kotipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa ja sitä verotetaan sen tuloista siltä osin kuin sitä ei veroteta näistä tuloista muutoin jäsenvaltion tai muun lainkäyttöalueen lainsäädännön mukaisesti.

2. 1 kohtaa ei sovelleta yhteissijoitusjärjestelyyn. Tätä artiklaa sovellettaessa yhteissijoitusjärjestelyllä tarkoitetaan sijoitusrahastoa, joka on laajaomisteinen ja jolla on monialainen arvopaperisalkku ja jota koskevat sijoittajansuojasäännökset maassa, johon se on sijoittautunut.

9 b artikla

Verotuksellisen kotipaikan eroavuudet

Jos kahdella tai useammalla lainkäyttöalueella verotuksellisen kotipaikan omaava verovelvollinen voi vähentää maksut, menot tai tappiot molemmilla lainkäyttöalueilla, verovelvollisen jäsenvaltion on evättävä vähennys siltä osin kuin toisella lainkäyttöalueella sallitaan kaksinkertainen vähennys tulosta, joka ei ole kahteen kertaan veropohjaan sisällytettyä tuloa. Jos molemmat lainkäyttöalueet ovat jäsenvaltioita, vähennys tulee evätä siinä jäsenvaltiossa, jossa verovelvollisen ei jäsenvaltioiden välisen verosopimuksen nojalla katsota asuvan."

- 6) Lisätään III lukuun 10 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

"Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, komissio arvioi 9 ja 9 b artiklan täytäntöönpanoa ja erityisesti 9 artiklan 4 kohdan b alakohdassa olevan poikkeuksen seurauksia 1 päivään tammikuuta 2022 mennessä ja raportoi siitä neuvostolle."

- 7) Lisätään III lukuun 11 artiklaan kohta seuraavasti:

"5 a. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava 9 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2020.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään."

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2020.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava 9 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2021. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2022.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja
